

BOSNIĆ

MISTERIJE

NEMOGUĆA OTKRIĆA

ELEKTRONSKA
BIBLIOTEKA

Ahmed Bosnić

NEMO GUĆA OTKRIĆA

**Krajnje je vrijeme da se promijeni
slika drevne prošlosti**

ELEKTRONSKA BIBLIOTEKA

Svijet pun tajni

Ne treba biti lakovjeran, spreman povjerovati u sve. No, nije nužno biti ni skeptik koji unaprijed odbacuje sve što se ne slaže s ustaljenim pojmovima na koje nas privikavaju od djetinjstva. U znanosti se mora smjelo ići na rizik, činiti ove ili one pristupe, postavljati hipoteze, tražiti potvrde ili ih opovrgavati. Bez toga nema istraživanja i nema otkrića!

Utragičnom košmaru kroz koji je ovih dana prolazio svijet (terorizam, nesreće, zemljotres u Pakistanu, ptičija gripa...), udarne informativne radio i tv emisije i prve stranice uglednih svjetskih dnevnika i magazina, nisu zabilježili senzacionalnu vijest iz Bosne i Hercegovine – tvrdnju Semira Osmanagića, autora više knjiga iz oblasti starih kultura i alternativne historije, da se ispod brda Visočica krije bosanska piramida Sunca, jedina piramida na tlu europskog kontinenta, koja je prema navodima sarajevskog istraživača podignuta davno, u vrijeme kada je Stari kontinet čamio okovan ledom.

Mora se priznati da je Osmanagićeva zanipljiva tvrdnja pala na plodno tle i iskreno obradovala mnoge u Bosni i Hercegovini. Napokon, desilo se nešto što se čeka već godinama, da se jednolična i uboga stvarnost, koja nezaustavivo stremi ka općem i duhovnom narodnom

siromaštvu, prekinula predivnom vizijom pradavne prošlosti u kojoj su u neznanim vremenima, u samom srcu Bosne, poput onih u Sednjoj i Južnoj Americi, blistale piramide Sunca i Mjeseca. Sjajno!

Zanimljiva prošlost

Prošao sam svijet uzduž i poprijeko, boravio i istraživao na svim kontinentima, odgonetao drevne biljege na najznačajnijim i najzagonetnijim arheološkim lokalitetima svijeta, pročitao bezbroj knjiga, ljetopisa i arheoloških dnevnika, razgovarao sa brojnim znanim i neznanim istraživačima i arheolozima, ali što sam više ulazio u prošlost u meni su se sve više umnožavala pitanja na koja nisam znao pouzdane odgovore – ko su, gdje su, kada su, zašto su, kako su...?

Moja zbunjenost tako traje i danas.

U međuvremenu, između dva putovanja, vođen neugasivom znatiželjom, istraživao sam i po Bosni i Hercegovini: divio sam se kamenoj glavi idola staroj gotovo 5000 godina, pronađenoj u Butmiru; jadraku radoznalost budila je u meni tajanstvena figura zemljenog idola, otkrivena u Ripaču kod Bihaća, za koju se tvrdi da potječe iz ranog željeznog doba; divio sam se rimskim podnim mozaicima sa prekrasnim likovima Hora, otkrivenim u Stocu; iskreno sam želio da se dokaže istinitom teorija Salinasa Prajsa o Troji u Gabeli...

Moju pažnju posljednjih godina zaokupljaju «kameni spavaći», steći, jer sam uvjeren da o njima nije do kraja ispričana priča; obilazim i bezuspješno odgonetam kamene kugle različitih veličina što su rasijane po Bosni i Hercegovini, što neodoljivo podsjećaju na one u Kostariki; još uvijek po bosanskim vrljetima sa svojim prijateljima, tragam za legendarnim halkama od nehrđajućeg željeza, koje su prema

najčešćim pričama, služile da bi se za njih vezivali brodovi (?!). Znam i za stijenu u Badnju kod Stoca na kojoj je neznani umjetnik iz paleolita ugravirao zanimljiv prizor: smrt divljeg konja pod kišom lovačkih strelica. Crtež je datiran oko 12000 godina prije naše ere i zvanično se s pravom smatra najstarijim biljegom ljudskog stvaralaštva na našem tlu.

Kad se sve ovo dobro zna, a može se detaljno pročitati u stručnim knjigama i vidjeti i u sarajevskom Zemaljskom muzeju, kako i gdje smjestiti Bosansku piramidu Sunca?

Zablude i činjenice

Dok učene glave u svojim udobnim kabinetima u Sarajevu odmahuju rukom, smatrajući Osmanagićevu teoriju nategnutom i nemogućom, zaboravljaju da je upravo arheološka znanost (i ne samo arheološka) prepuna – nemogućih otkrića!

Naravno, ne treba biti lakovjerman, spreman povjerovati u sve i sja. Ali, nije nužno biti ni skeptik koji unaprijed odbacuje sve neobično, neočekivano, sve što se ne slaže s ustaljenim pojmovima na koje nas privikavaju od djetinjstva. U znanosti se ponekad mora smjelo ići na rizik, činiti ove ili one pristupe, postavljati hipoteze, tražiti potvrde za njih ili ih opovrgavati. Bez toga nema istraživanja. Nema istinskih otkrića!

Ako želimo biti iskreni, priznat ćemo da su generacije i generacije znanstvenika prošlosti odgajane na pogrešnim činjenicama. U 18. stoljeću ugledni francuski prirodnjak Bifon tvrdio je da se Zemlja ohladila prije nešto više od 35.000 godina, a da se život na njoj pojavio 20.000 godina kasnije. Danas znamo da je naša praprapramajka Lucy hodala prostorima zelene afričke doline Afar-Aveš prije više od tri miliona godina!

Šta se od tada događalo sa čovjekovim precima, gotovo

da je nemoguće rekonstruirati. Po svoj prilici, cijele generacije su - u potrazi za hranom i boljim životom – krenule na istok, zapad, sjever i jug. Na tim putovanjima u nepoznato silom prilika mijenjali su se i naši praoci – postajali su dovitljiviji, lukaviji, pronicljiviji, sigurniji, izdržljiviji, brži... Tako sve do prvih zajedničkih naselja, prvih civilizacija, prvih piramida. Iz primitivnih ljudskih zajednica rađale su se blistave kulture, umirale i ponovo se rađale; dešavale su se kataklizme u kojima je ljudski soj nerjetko dolazio na rub potpunog uništenja, potopi kao što je onaj o kome tako zorno govore biblijske legende; silno se tresla zemlja, voda se miješala sa nebom, nestajale su zemlje i narodi, brisani kontinenti, a čovjek je poput Sizifa i dalje pokšavao ono što mu, nažalost, možda nikad neće poći za rukom – da podigne i stvori civilizaciju za sve prilike i za sva vremena.

Otkriće u rudniku

U tom beskrajno dugom hodu, možda su naši preci nekad na našoj planeti uistinu podigli blistave zemlje, kao što su one iz legendi – Atlantida, Zemlja Mu, Gondvana. Iako nemamo pouzdanih potvrda i nepobitnih činjenica o njihovom postojanju, neka otkrića naprosto je nemoguće smjestiti u postojeće znanstvene teorije o našoj prošlosti.

Tako, jedna misterija više od tri decenije uzaludno zaokuplja pažnju učenjaka. U rudniku pyrophyllita (silikat aluminijski), u blizini Ottosdala u Južnoj Africi, otkriveno je stotine metalnih kugli čije su namjene nejasne. Posebno je zanimljiva jedna koja oko svog ekvatora ima tri paralelne brazde, zbog čega je neki istraživači smatraju djelom ljudskih ruku. Sve to ne bi bilo čudno da kugla nije pronađena u prekambrijskom mineralnom polugu, starom oko 2,8 milijardi godina!

Kako izvjestava J. Jimison, među do sada otkrivenim

zagonetnim eksponatima, postoje dva tipa kugli: “Jedne su od čvrstog plavkastog metala s bijelim mrljama, a druge izdubljene s bijelim spužvastim središtem, ali i jedne i druge djeluju vjestački, ali im je namjenu teško odrediti!...”

“Kugle su potpuna misterija”, kaže Roelf Marx, upravitelj Gradskog muzeja u Klerksdorpu. “Izgladaju kao da ih je stvorio čovjek, ali pripadaju vremenu kada na našoj planeti nije postojao inteligentan život. Otkrivene su u sloju pirophyllita, koji je star oko 2,8 milijardi godina!...”

Pyrophyllit je prilično mekani mineral, dok su kugle, koje iznutra imaju vlaknastu strukturu s ovojem oko nje, veoma tvrde i zaisigurno nisu mogle biti izgrebene čak ni čelikom!